

Advent Bécsben

Igenis léteznek olyan dolgok, amikért érdemes egy hideg szombati napon hajnali négy órakor felkelni. A bécsi advent pontosan ilyen volt.

Ugyanígy gondolta ezt rajtunk kívül még közel negyven diák-társunk, akikkel kilátogattunk a méltán híres karácsonyi vásárra... Na de, kezdjük az elejéről.

December ötödike, szombat. Reggel öt óra, avagy igencsak álmos ábrázatú utasok. A busz remek: Kényelmes, jól fűtött, lehet benne aludni. Az utazás első órája ezzel nagyjából el is telt.

Ahogy kezdett feljönni a Nap, mi is magunkhoz tértünk, az osztrák-magyar határnál már réges-rég pezsgett az élet a buszon. Meghallgattunk egy-egy rövid beszámolót Bécsről, az adventről és a vásárokról, énekeltünk (vagy legalábbis próbálkoztunk vele), végül pedig karácsonyi zenéket hallgatva teremtettük meg a tökéletes hangulatot. Az osztrák fővárosba érve már akkor is villogtak a fényképezőgépek, mikor a buszon ültünk. Ha mást nem, hát a „Hü, ezt nevezem!” autókát igyekeztek megörökíteni a lelkes rajongók.

Az utunk célja persze nem ez, és nem is kizárólag a Rathausplatz-i vásárosok kifosztása volt. A városnézés ugyanúgy előkelő helyen szerepelt a programban. Rövid idő állt rendelkezésünkre, amit próbáltunk a lehető legjobban kihasználni. Bejártuk a belvárost, megnéztük a Stephansdom-ot, a Várszínházat, a parlament épületét (és örömmel állapítottuk meg, hogy a miénk azért mégiscsak szebb). Közben néhányunk mindig rossz helyen állt: vagy a számunkra azóta is rejtélyes logikával kanyargó kisvasút, vagy a gyönyörű lovas kocsik gázoltak el minket majdnem.

Hát, igen, hangulat, az aztán volt. A „Vorsicht!” (Vigyázat!) szót pedig mindenki egy életre megtanulta.

Egy kevés sült gesztenye és puncs után megérkeztünk a Rathausplatz-ra, vagyis a városháza előtti térre, ahol felaprózódott a csoportunk. Két-három fős osztagokban rohamoztuk meg a vásári bódékat.

És, hogy mi is történt azután?...

Fogytak a klasszikus karácsonyi, bécsi ételek, az biztos. Szintűgy fogott a forralt bor, ezzel egyenes arányban az euróink, vi-

szont egyre inkább emelkedett a hangulat. A szemfüles Milka-rajongók a vásártól nem messze helyet kapó „minden lila” rendezvényre is benéztek, ahol egy kis fotózkodás után ajándék-csokit kaptak a Mikulástól. Sőt, ha „szerencsésük” volt, az osztrák tévébe is bekerülhettek...

Nem beszélhetünk mindenki nevében, de azt mégiscsak meg kell említenünk, hogy a karácsonyi vásár jó pár embernél megoldotta az idei ajándékhiány-problémát is. Külön öröm, hogy ezen a Jézuska-vásáron még élnek a régi szép hagyományok, és *igazi, igényes* árukat lehet itt találni. Úgy látszik, minőség nem csak a mesékben van.

Milyen az adventi Bécs este, éjjel? Ezt nem írjuk le, mert nem tudnánk. Látni kell. A furcsa, nappal még kusza és átláthatatlan díszek egyszerűen csodaszép fényárba borították a várost, órákig képesek lettünk volna egyszerűen csak sétálni az utcákon, gyönyörködni bennük.

Bízunk abban, hogy ez az út egy új hagyomány kezdetét is jelenti majd. Bécsi advent egyszer van egy évben, és bizony kár volna kihagyni!

Kalivoda Ágnes, 12.J

SZVKKI Vajda Péter Gimnázium

Választóközretem valamennyi lakójának és Szarvas város minden polgárának
Békés Karácsonyt és
Sikeres Boldog Új Évet Kívánok
 Lohr Gyula, a 3. sz. választóközretem önkormányzati képviselője